

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 41. Concilium Papiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

§. XLI.

*Concilium Papiense.*Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Tempus advenerat, celebrando Concilio Papiensi * indictum; quamobrem aderant Episcopi Longobardiæ & Germaniæ opperientes Imperatorem, morantem in obsidione urbis Cremensis, quam tandem captam flammis vastavit, vigesima septima Januarii anno millesimo centesimo sexagesimo. Unde Concilium celebrandum ad Festum Purificationis distulerat; sed non nisi quinta Februarii die Veneris ante Feriam IV. Cinerum initium solemne huic conventui datum est. Cum Imperator Papiam pervenisset, Episcopos commonuit, ut animos jejuniis & orationibus ad Concilium præpararent. Omnibus deinde congregatis, ipse residens ait: *Quamvis noverim penes me, Imperatorem esse potestatem Concilia convocandi, præsertim in tantis Ecclesiæ periculis, auctoritatem tamen definiendi hujus summi negotii vestræ prudentiæ committo. Deus dedit vobis auctoritatem nos ipsos judicandi, & in his quæ ad Deum pertinent, nostrum non est vos judicare, agite igitur tanquam soli Deo quondam rationem reddituri.* Hæc eloquutus Imperator ex Concilio exiit, ubi quinquaginta ferme tum Archiepiscopi tum Episcopi præter magnam multitudi-

* Ticinensia

Radev. II.

c. 62. 64.

tom. 10.

Conc.

p. 1387.

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

nem Abbatum & Præpositorum aderant. Præterea nuncii Regum Franciæ & Angliæ & diversarum Regionum Legati advenierant, qui omnia, quæ Concilium decrevisset, a popularibus suis recipienda esse pollicebantur.

Radev. c. 66.
tom. 10.
Conc.
p. 1394.

Sup.

Præter alios aderant Legati duo Capituli Cathedralis S. Petri Romæ, nempe Petrus Christianus Decanus, & Petrus Guido Subdiaconus Ecclesiæ Romanæ & Ærarii præfectus, qui epistolam hujus Capituli ad Imperatorem & Concilii Antistites datam attulerat. In ista epistola ferme eadem repetebantur, ac in epistola quinque Cardinalium, qui Victoris partes sequebantur. Canonici fatebantur, quod Otto Cardinalis Diaconus S. Georgii, & Adelbaldus Cardinalis SS. Apostolorum pallium purpureum arripuissent, eoque Rolandum Cancellarium investire omnibus viribus conati fuissent, verum affirmabant, eos a saniore & meliore Cardinalium parte fuisse prohibitos, quæ Octavianum elegisset. Cum non auderent dicere, fuisse majorem Cardinalium partem, jactabant fuisse saniozem. Adjiciebant; cum Octavianus ad Palatium deduceretur, populum lingua Italica acclamasse: *Papa Vittore! Santo Pietro lo eleggè.*

Mentiebantur, Cancellarium dixisse: *Octavianus nunquam me purpura spoliavit,*

vit, qua nunquam vestitus fui. Dice-
bant, eum non prius fuisse stola & pal-
lio indutum quam apud *Cisternam*, die
duodecimo postquam Victor electus
fuisset (*). Testes rerum illo tempore
gestarum adducebant Ottonem Comitem
Palatinum, Guidonem Comitem de
Blandrata & Hebertum Præpositum, Im-
peratoris Legatos. Tum epistolam clau-
debant his verbis: duos gladios Apo-
stolorum habetis, & quid hisce agere
debeatis, nullus vestrum ignorat. Vo-
lebant dicere, in hoc Concilio Potesta-
tem sæcularem spirituali junctam fuisse.

Causa electionis duorum per quin-
que dies agitata, die sexta publice re-
citata est quædam instructio, cujus hoc
est initium: *Ecce Capitula, quæ in Con-*
cilio Papiensi de Electione Victoris Papæ
per testes idoneos comprobata sunt. Do-
minus Octavianus & nemo alius solemn-
ritu Purpura Sacra investitus est, Romæ
in Ecclesia S. Petri, id expetente populo,
& consentientibus Clericis. Idem in
Cathedra S. Petri, præsentibus & non re-
clamante

Z 4

(*) In Actis Conciliorum ad illa verba
apud *Cisternam* additum legitur: in qua *Nero*
Imperator quondam ab Urbe profugus latita-
vit.

Ceterum in Actis hic *Conventus Conciliabu-*
tum Papiense vocatur.

Sæcul. XII. *clamante Cancellario collocatus est. Cardinales & Clerici Romani, Te Deum Laudamus, decantarunt, eumque Victorem appellarunt. Cum ibi Clerici populusque Romanus turmatim ad ejus pedes prosternerentur, Scriniarius, conscenso suggestu, pro more clamavit: Audite, Cives Romani! Pater noster, Hadrianus Papa Feria II. mortuus est (legendum est Feria III.) & Sabbato sequente Dominus Octavianus, Cardinalis S. Cæcilie, Papa electus, investitus, Cathedrae impositus & Victor nominatus est. An placet? responderunt Clerici & populus, jucundo clamore, placet. Quæ verba ter repetita fuerunt. Tum Papa ad Palatium cum*

** Vexillis. Bandis *, ceterisque Dignitatis suæ Insignibus inter omnium laudes & acclamationes deductus est.*

Illico Capitulum Cathedrale S. Petri, ad pedes Victoris Papæ accedens, obedientiam juravit. Altera die cum Clericorum Romanorum præcipui ad Cancellarium & Cardinales, qui cum ipso erant, se contulissent, exploraturi, an purpuram, ut ferebatur, accepisset, nullum in ejus vestitu novæ Dignitatis vestigium invenerunt. Sed & ipse & ejus fautores professi sunt, nunquam fuisse investitum, quod aliqui per calumniam sparsissent. His auditis Clerici Primarii, ad pedes Victoris Papæ reversi, obedientiam ei

ei promiserunt, quorum omnium testes Sæcul. XII.
A.C. 1160.
sunt Petrus Christianus Decanus Basilicæ
S. Petri cum omnibus Fratribus suis,
Blasius & Manerius Presbyteri, Recto-
res Cleri Romani, Archipresbyteri no-
vem, alique tum Diaconi tum Subdiaconi
quatuor. Deinde prolixè enumeran-
tur, qui Victori Papæ obedientiam pro-
miserunt, videlicet Prior & Canonici
Lateranenses, Clerici S. Mariæ Majoris,
multarum aliarum Ecclesiarum & Mona-
steriorum, numero triginta quatuor, ad-
diturque, adhuc plures alias fidem ju-
rasse.

Præterea etiam dicta multorum te-
stium afferuntur, inter quos occurrunt
duo Presbyteri Ecclesiæ S. Marci, quam
Rolandus ut Titulum suum obtinuerat.
Eorum testimonia pleraque superius
dicta repetunt, & subjicitur; Cancel-
larium quosdam, qui ei purpuram Pa-
palem injicere conabantur, repulisse,
& cum indignatione dixisse: *Non feram,
ut me ridiculum efficiatis. Ecce Papa!
adeum ite.* Tum conspectum fuisse Roma
exeuntem sine stola, sine purpura, sine
equo candido, cum velamento capitis
vulgari * & nigro, ac pallio itidem nigro
tectum. Eundem non prius quam ad
Cisternam pervenisset, pallio rubro fuisse
circumdatum. Hadrianum Papam audi-
tum fuisse dicere: *Octavianus, quem iz*
Z 5 *Longe-*

* Aumucez

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Longobardiam nisi, vult Mediolanenses excommunicare. Ego vero eis mandavi, ne ipsius minis terreri se paterentur, sed virili constantia obfisterent Imperatori. Initis pactis cives illius Urbis se mihi obstrinxerunt, effecturos se, ne Imperatori Romam movere vacet. Cum Cardinalibus quoque pactus sum, ne post obitum meum Octavianus Papa fiat. Duos Cardinales dixisse, se dudum edito juramento Rolando Cancellario obstrictos esse.

Hæc summam testes contra Alexandrum Papam attulerunt; sed plerique non nisi ab aliis audita referebant.

§. XLII.

Sententia Octaviano favens.

*C*ausa itaque per dies septem pensata, Concilium Sententiam Octaviano, cum defensoribus suis præsentis, faventem protulit, Rolandum contra ob speciem contumaciæ, quod ad Concilium legitime vocatus venire nolisset, damnavit. Sententiam ad se delatam Imperator reverenter suscepit & approbavit. Mox Victor ad Ecclesiam vocatur, ubi, insigni pompa exceptus, Pontifex Maximus adoratur. Ecclesiæ portam subeunti Imperator consuetum, & eundem honorem, ac olim S. Silvestro Constantinus (sunt hæc propria Historici verba) exhibuit, tumque manu prehensum,

Rad. c. 65.

c. 68.